एरकः कुण्डलो वेणी वेणीस्कन्धः कुमारकः। वाहुकः शृङ्गवेरश्च धूर्त्तकः प्रातरातकौ।
कौरव्यकुलजास्त्वेते प्रविष्टा हव्यवाहनं। धृतराष्ट्रकुले जाताञ्छृणु नागान्यथातथं। २१५५
कीर्त्यमानान्मया ब्रह्मन्वातवेगान् विषोल्वणान्। शङ्कुकर्णः पिठरकः कुठारमुखसेचकौ।
पूर्णाङ्गदः पूर्णमुखः प्रहासः शकुनि र्दरिः। अमाहठः कामठकः सुषेणो मानसो व्ययः।
भैरवो मुण्डवेदाङ्गः पिशङ्गश्चोद्रपारकः। ऋषभो वेगवान्नागः पिण्डारकमहाहनू।
रक्ताङ्गः सर्व्वसारङ्गः सम्वृद्धपठवासकौ। वराहको वीरणकः सुचित्रश्चित्रवेगिकः।
पराशरस्तरुणको मणिस्कन्धस्तथारुणिः। इति नागा मया ब्रह्मन् कीर्त्तिताः कीर्त्तिवर्द्धनाः। २१६०
प्राधान्येन बहुत्वात्तु न सर्व्वे परिकीर्त्तिताः। एतेषां प्रसवो यश्च प्रसवस्य च सन्ततिः।
नशक्यं परिसंख्यातुं ये दीप्तं पावकं गताः। त्रिशीर्षाः सप्तशीर्षाश्च दशशीर्षा स्तथाऽपरे।
कालानलविषा घोरा ऊताः शतसहस्रशः। महाकाया महावेगाः शैलशृङ्गसमुच्छ्रयाः।
योजनायामविस्तारा द्वियोजनसमायताः। कामरूपाः कामबला दीप्तानलविषोल्वणाः।
दग्धास्तत्र महासत्रे ब्रह्मदण्डनिपीडिताः। २१६५
इत्यादिपर्व्वण्यास्तीके षप्तपञ्चाशोऽध्यायः॥ ५७॥
॥ सौतिरुवाच॥ इदमत्यद्भुतं चान्यदास्तीकस्यानु शुश्रुम। तथा वरैश्छन्द्यमाने राज्ञा पारीक्षितेन हि।
इन्द्रहस्ताच्युतो नागः सएव यदतिष्ठत। ततश्चिन्तापरो राजा बभूव जनमेजयः।
हूयमाने शृशन्दीप्ते विधिवद्धसुरेतसि। न स्म स प्रापतद्भोगो तक्षको भयपीडितः।
॥ शौनकउवाच॥ किं सूत तेषां विप्राणां मन्त्रयामो मनीषिणां। न प्रत्यभात्तदाऽग्नौ यत्स पपात न तक्षकः।
॥ सौतिरुवाच॥ तमिन्द्रहस्ताद्विस्रस्तं विसंज्ञं पन्नगोत्तमं। आस्तीकस्तिष्ठतिष्ठेति वाचस्तिस्रोऽभ्युदीरयत्। २१७०
वितस्थे सोऽन्तरीक्षे च हृदयेन विदूषता। यथा तिष्ठति वै कश्चित् स्वञ्च गां चान्तरा नरः।
ततो राजाब्रवीद्वाक्यं सदस्यैश्चोदितो भृशं। काममेतद्भवत्वेवं यथास्तीकस्य भाषितं।
समाप्यतामिदं कर्म्म पन्नगाः सन्त्वनामयाः। प्रीयतामयमास्तीकः सत्यं सूतवचोऽस्तु तत्।
ततो हलहलाशब्दः प्रीतिदः समजायत। आस्तीकस्य वरे दत्ते तथैवोपररामच।
स यज्ञः पाण्डवेयस्य राज्ञः पारीक्षितस्य ह। प्रीतिमांश्चाभवद्राजा भारतो जनमेजयः। २१७५
ऋत्विग्भ्यः सदस्येभ्यो ये तत्रासन्समागताः। तेभ्यश्च प्रददौ वित्तं शतशोऽथ सहस्रशः।
लोहिताक्षाय सूताय तथा स्थपतये विभुः। येनोक्तं तस्य तत्राग्रे सर्प्पसत्रनिवर्त्तने।
निमित्तं ब्राह्मण इति तस्मै वित्तं ददौ बहु। दत्वा द्रव्यं यथान्यायं भोजनाच्छादनान्वितं।
प्रीतस्तस्मै नरपतिरप्रमेयपराक्रमः। ततश्चकारावभृथं विधिदृष्टेन कर्म्मणा।
आस्तीकं प्रेषयामास गृहानेव सुसंस्कृतं। राजा प्रीतमनाः प्रीतं कृतकृत्यं मनीषिणं। २१८०
पुनरागमनं कार्य्यमिति चैनं वचोऽब्रवीत्। भविष्यसि सदस्यो मे वाजिमेधे महाक्रतौ।
तथेत्युक्त्वा प्रदुद्राव तदास्तीको मुदायुतः। कृत्वा स्वकार्य्यमतुलं तोषयित्वा च पार्थिवं।